

Ewa Marczak, Jerzy Gąsowski, Marcin Kołacz

Podebłocie, st. 5 - osada
przygodowa, gm. Trojanów, woj.
siedleckie, AZP 69-73/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 102

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stwierdzono, że badana fosa ma dwie fazy użytkowe oraz że przed powstaniem umocnień obronnych w postaci II i III wału z fosą istniała pomiędzy nimi zabudowa z okresu wczesnego średniowiecza.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Nie planuje się prowadzenia dalszych prac wykopaliskowych na obszarze położonym między wałem II i III grodziska.

**Podeblocie, st. 5 — osada przy-
grodzowa
gm. Trojanów, woj. siedleckie
AZP 69-73/—**

Uniwersytet Warszawski Instytut Ar-
cheologii

Badania prowadziła mgr Ewa Marczak pod merytorycznym kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Gąssowskiego. Pracami terenowymi kierował Marcin Kołacz (autor sprawozdania). Udział wzięli studenci Instytutu Archeologii UW, Wyższej Szkoły Humanistycznej w Pułtusk, Instytutu Archeologii w Londynie oraz wolontariusze z Polski i ze Stanów Zjednoczonych. Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego oraz Elektrociepłownię „Siekierki”. Trzeci sezon badań. Osada przygrodzowa: IX/X-XI w.

Stanowisko zlokalizowano na południowym stoku cypla, na którym położone jest wczesnośredniowieczne grodzisko (st. 1). Badania w sezonie 1995 były kontynuacją prac sondażowych z lat 1992-1994 i miały na celu:

- ustalenie zasięgu stanowiska,
- dokładniejsze poznanie stratygrafii stanowiska i ewentualne powiązanie jej ze stratygrafią stanowisk 1 i 2,
- dokończenie eksploracji obiektu nr 6,
- poznanie układu przestrzennego osady,
- zdobycie danych umożliwiających dokładniejsze datowanie.

Wytyczono 2 wykopy (IX — 46 x 2 m i X — 31,6 x 2 m) o łącznej powierzchni 155,2 m², na południowym stoku cypla, wzdłuż osi północ-południe. Wyodrębniono m.in. dwie warstwy spływowo i 4 obiekty przestrzenne. Warstwy spływowo odznaczają się znaczną miąższością i oprócz ceramiki wczesnośredniowiecznej zawierają bardzo silnie rozdrobniony węgiel drzewny. Spośród odkrytych obiektów jeden (obiekt 10 w wykopie IX) ma charakter niewielkiej jamy o wymiarach 1 x 0,8 m, drugi (obiekt 8 w północnej części wykopu IX), przebadany częściowo, to prawdopodobnie ziemianka z bardzo dobrze zachowanymi konstrukcjami drewnianymi. W ziemiance oprócz licznych fragm. ceramiki znaleziono przepalone kamienie stanowiące pozostałości pieca kopuikowego. Dwa pozostałe obiekty (obiekt 9 w wykopie IX i obiekt 8 w wykopie X) określono jako jamy. Ze względu na niewielki stopień przebadania nie ustalono ich funkcji. W obrębie obiektu 8 znaleziono pozostałości spalonego drewna, natomiast obiekt 9 wydaje się być powiązany funkcjonalnie z obiektem 8.

Wśród znalezisk ruchomych dominują fragm. wczesnośredniowiecznych naczyń wykonanych z gliny. Ponadto znaleziono kości zwierzęce, fragm. prążnicy i 2 żelazne groty strzał (z tulejką i dużymi zadziorami), z których jeden pochodzi z obiektu 8.

Z konstrukcji drewnianych pobrano próbki do datowania C₁₄ i dendrochronologii.

Przyпуска się, że osada funkcjonowała jednocześnie z drugą fazą grodu.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i są w trakcie opracowania.

Badania będą kontynuowane.